

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Kongens Søn

Citation: Hertz, Henrik: "Kongens Søn", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder*, udg. af Anden Deel. , 1851-1862, s. 113. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hertz10_lev-shoot-workid64384.pdf (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Kongens Søn.

»Du grunder taus som om en Gaade
Betyngede dit Bryst.
Du seer til Stjernerne, som om du
Af dem forlangte Trøst.

Du gaaer i Skoven seent paa Natten,
Naar Maanen skinner klar,
Og stirrer op til den fordybet,
Som vented' du et Svar.

Hvis du har Sorg, hvis der er Noget,
Du ønsker høit var dit,
Og er det underlagt mit Scepter,
Min Søn, saa tael kun frit!«

114

O Fader, ned fra Himlen blinker
Hver Aften paa min Vei
To lyse Stjerner; - hvis du kan det,
Saa afslaae mig dem ei.

»Ak, elskte Søn, til Himlens Stjerner
Mit Scepter ikke naaer.
Alt Andet skal jeg hente til dig,
Saavidt jeg det formaaer.«

O Fader, i de sidste Nætter
Jeg saae i herlig Glands
Den fjerne Maane smile til mig
Igjennem Skyers Krands.

Og Skyerne som gyldne Lokker
Om Maanens Aasyn laae.
Ak, Fader, jeg maa gaae tilgrunde,
Hvis jeg den ei kan naae.

»Min Søn, du veed det, af mit Rige
Er Maanen ingen Part.
Forlang hvad jeg har Magt at give.
Jeg henter dig det snart.«

115

O Fader, hør da hvad mig fattes,
Og ynkes med min Nød!
Hver Aften har jeg mødt i Skoven
En Jomfru, ung og sød.

Som Stjerner hendes Øine lyste,
Da hun forbi mig reed,
Og hendes Aasyn - o, med Maanens
I Glands og Klarhed stred.

Og gyldne Lokker laae omkring det,
Som Skyen, let og fiin.
O Fader, jeg maa gaae tilgrunde,
Hvis hun ei bliver min.

Og hende har du Magt at give,
Hun hører til dit Land;

Thi hun er Datter af din Gartner.
Hold nu dit Ord som Mand.

- Den gamle Konge stod og lytted'
Til en saa selsom Bøn.
Han mæled' Intet, men begav sig
I Stilhed fra sin Søn.

116

I trende Døgn han ikke talte.
Saa tankefuld han gik.
Hans unge Søn med Angst i Hjertet
Hang ved hans tause Blik.

Men nu iaften er der Jubel
Og Dands i Kongens Gaard.
Den Gartner gifter bort sin Datter,
Og Kongens Søn hun faaer.